

ion. A lángtüzön tartva először lassan forgatták s ha már pattogott, eltartva a tüztől ügyesen feldobták a serpenyő tartalmát, s megint felfogták, míg lassanként levált a héjnak jó része.

Az áruló lányok ott várták ruhával bélelt szakajtó kosarukkal. A forró gesztenyét beöntötték s a lány gyors ütemben kintálta:

— Ki vösz jó meleg gesztenyét?!

Banda Miska.

Szabóipari osztályt létesít a közélélmzési hivatal.

— 150 korona lesz egy öltözet ruha. —

(Saját tudósítónktól.) A tisztviselőket az élelmiszer-drágaságon kívül legjobban a ruházati cikkek horribilis áremelkedése sújtja. Az utóbbi években aligha juthatott tisztviselő abba a kellemes helyzetbe, hogy új ruhát csináltasson magának. Amíg lehetett a tisztviselők a régi ruhákat hordozták, alakították, ki és befordították, most már azonban oly régóta tart a háború, hogy mindenből kikoptak. A közélélmzési hivatal épen azért, hogy a tisztviselők súlyos helyzetén amennyire lehet segítsen, most azzal a helyes tervvel foglalkozik, hogy a bőripari osztályával kapcsolatosan, szabóipari osztályt is létesítsen. Erre vonatkozólag az előmunkálatok már folyamataiban vannak.

Rákos Árpád, a bőripari osztály vezetője most tért vissza budapesti útjáról, ahol a Népruházati Bizottságnál tette meg a szükséges lépéseket, hogy Szegedre nagymennyiségű szövetet, vagy ruhát utaljanak ki. A Népruházati Bizottságnál a kérést jóakarattal fogadták azzal, hogy Szeged kisegyzistenicái-

nak és tisztviselőinek szükségletét számba veszik és január közepén ki fogják utalni a megfelelő mennyiségben a ruházati cikkeket. A közélélmzési hivatalnál már arra vonatkozólag is eszközöltek számítást, hogy körülbelül mennyiben kerülne a tisztviselők részére egy öltözet ruha. A számítások eredményéhez képest a mai árak ellenére is a közélélmzési hivatal szabóipari osztálya 150 koronáért adna egy öltözet ruhát.

A bőripari osztály egyre sikeresebb tevékenységet fejt ki. Rákos ígéretet kapott, hogy január elején újabb 2000 pár cipőre való anyagot utalnak ki Szeged részére. Ebből az anyagból egypár mérték után készített cipő 75 koronába fog kerülni. 500 gyermekecipőt is kiutal a központ, amelyeket 30 koronájával fognak árusítani. A Népruházati Bizottság arra vonatkozólag is ígéretet tett, hogy hamarosan leszállít 1500 pár cipő talpalásához szükséges anyagot is. Ebből a tisztviselők cipőjét fogják talpalni és sarkalni nyolc koronáért.

Fogoly tisztek bankja Turkesztánban.

— Szegedi fiu az igazgató. —

A magyar fiúk leleményességét, a törekvést, hogy lehetőleg komoly munkával töltsék idejüket, bizonyítják az alábbi sorok, melyeket Osehból, orosz hadifogságból írt

— Mi is így fogunk szállani felfelé a végtelenségig, megfoghatatlan erőből, szédületes vágyaktól üzve.

Az asszony elkomolyodott és hangja fátyolos lett:

— En mindent megérték, de látni szeretnék már. Kibontakozni a misztikumokból és szemébe nézni a való életnek.

— Igen, — mondta a férfi. Ezt gyakran megéreztem nálad. Te az életem néha még most is úgy tekinted, mint egy finom selymet művészi aszurozással. Azt is csak akkor látod tisztán, ha átnézheted rajta. De most óriási perspektívákhoz kell szoknod. Világok kapuit döngtetjük meg és milliók sorsába nyulunk bele. A kis hangyaboglyákat felülről nézzük, mert aki köztük van, csak magát láthatja bennük. És ez a nyitja, hogy a mi sorsunkat tisztán mi soha nem fogjuk kivenni...

Az asszonyt a tehetetlenség érzésére fogta el és sírni kezdett. szívébe markolt a gyász, hogy ő hinni nem tud, pedig neki hinni kellene. És Ágoston a könnyekben a parancsszót látta, hogy meginduljon és gyorsan győzedelmeskedjen.

Elindult másnap Ágoston bizalommal és erővel tele. Robogó vonatok száguldását az ő akarata tiszteresre emelte. Hegyek és tengerek, városok és birodalmak rettenetes méreteit tiszta és átható, izzó pillantása kis figuráknak fogta össze. Kulturák és népek történelme, milliók létének izmos szárai könnyű reklessz-ként rándultak kezétől, de azt soha meg nem tudta, hogy a szerelem, amelyért felküzdötte magát, egy szelid csókban lángolt el, meg a józanokodás lélekölő óráiban.

Bárdos Ignác tartalékos hadnagy, civilben a Szegedi Kereskedelmi és Iparbank főkönyvelője:

— Megírtam már, hogy ajánlatomra mi fogoly tisztek egy kis bankot létesítettünk, melynek igazgatója lettem. Alaptőkének 500 rubel, 50 darab részvénnel a 10 rubel. Különböző bankügyletekkel foglalkozunk, főleg azonban hitelt nyújtunk a hitelképes bajtársaknak, de van áruosztályunk is, stb. Nagyon szépen dolgozunk, a tiszta haszon, — melynek persze igen kevésnek szabad lennie, — jótékonycélra megy, különösen magyar bankáinkat támogatjuk.

Ma tartottuk második közgyűlésünket, miután alapszabályaink értelmében negyedévenként kell mérleget készítenünk és közgyűlést összehívunk. A negyedévenkénti tiszta hasznunk minden alkalommal körülbelül 40 rubel volt, ami 500 rubel alaptőkének elég szép eredmény. Osztalékot egyenlőre nem fizetünk, hanem tartalékalapot létesítettünk, mely már 60 rubelre rug.

Hogy közben kedélyes esetek is előfordulnak, mutatják a további sorok:

A mai közgyűlésen, midőn az igazgatóság nevében az évi jelentést és mérleget azzal a javaslattal terjesztettem elő, hogy ne fizessünk most sem osztalékot, hanem növeljük a tartalékalapot további 30 rubellal, egyik részvényesünk felállt s vidám tónusban osztalék kiutalványozását indítványozta. Az igazgatóság nevében én megmaradtam az eredeti ajánlatnál, mire szavazásra került a sor. A közgyűlés egyhangulag a mi javaslatunk mellett döntött oly módon, hogy az ellenindítványt tevő részvényesünk is mellettünk

szavazott, ami óriási kacagást idézett elő. Azután egyik bajtársam a részvényesek nevében köszönetét fejezte ki az igazgatóságnak a bankügyek szakszerű és eredményes vezetéséért és ezzel a nagyon élénk ülés végét ért.

HIREK

OCOC

A közönséghez.

A háború három és fél éve alatt minden szükségleti cikk ára legalább többszáz százalékkal emelkedett. Az általános árdragulással tartották a versenyt a lap előállításához szükséges anyagok és javítani kellett és kell még természetesen a szellemi és fizikai munkás helyzetén is. Ezzel szemben a *Délmagyarország* a háború kitörése óta mindössze évi négy koronával emelte föl előfizetési díját, de még ezzel az áremeléssel együtt is csak annyiba került, amennyit a hozzá hasonló nagy, sőt kisebb lapokért már a béke idején is kellett fizetni. Ez a mi adminisztrációnk háborus mérlege.

Meg fogja érteni tehát olvasóink nagy és bizonyára még folyton gyarapodó tábor, ha a reánk mehezető egyre nagyobb teherrel szemben kénytelenek vagyunk a lap előfizetési árát évi 8 koronával fölemelni. Állandó harcban az árdragítási tendenciák ellen és a közönségért, elveinket tetteinkkel is igazolni kívántuk, ezért van, hogy kiadásainknak is kívántuk, ezért van, hogy kiadásainknak csak nagyon csekélyke részét hárítottuk át olvasóinkra. Hisszük, hogy ez az eljárásunk általános méltánylásra fog találni. Fiatalon és fiatalos erővel rövid idő alatt a népszerűség és elterjedtség lendületes pályáját futottuk meg. Azt, amiért mellénk állt és támogatott a közönség, ha lehet, még fokozottabban fogja a jövőben megtalálni hasábjainkon: a független újságíró bátor munkáját, a gyors és hiteles hírszolgáltatást.

A *Délmagyarország* előfizetési ára 1918. január 1-től:

Egész évre	36 korona.
Félévre	18 korona.
Negyedévre	9 korona.
Egy hóra	3 korona.

— A feministák üdvözlötte a királyhoz.

A Feministák Szegedi Egyesülete a választójogi reform benyújtása alkalmából táviratilag üdvözölte Károly királyt, dr. Wekerle Sándor miniszterelnököt és a képviselőház elnökségét.

— **Kitüntetés.** A király Kollár Sándor 46. gyalogezeredbeli századosnak az ellenséggel szemben tanúsított vitéz és eredményes magatartásáért a vaskoronrend 3. osztályát a hadiékítménnyel és a kardokkal díjmentesen adományozta.

— **Az államvasutak újabb rendkívüli segélye.** Meglepetésszerűen, minden beharangozás nélkül az államvasutak igazgatósága a szombaton megjelent hivatalos lap híradása szerint az összes államvasuti alkalmazottakat újabb rendkívüli segélyben részesítette. Az „A” táblázatbeli tisztviselők kivétel nélkül 300 koronát, a „B” táblázatbeli, egyéb alkalmazottak 1—14. és 16. csoportja 250, a többi alkalmazottak és napibéresek 200 koronát kaptak. A férfi munkások 200, a női munkások 100 koronát. Ezenkívül a tisztviselők, ugyancsak minden egyéb alkalmazott a még 16 évet be nem töltött és ellátás alatt álló, keresetnélküli gyermekek után 50, illetve 30 és 20 korona pótlékban részesültek. Az újabb rendkívüli segélyt, az egyes főnökségek még *karácsony előtt* tartoznak kifizetni. Mint értesülünk a szegedi üzletvezetőségénél